

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis
Expositio**

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Quando in uno loco tardius, in alio citius fiat promulgatio Bullæ, parag. 3.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

sis Januarii, unde brevior, hoc est minus decem diebus erit Annus Ecclesiasticus, quam sit annus naturalis: hinc, inquam sit, ut in priore sententia possit frui Bullæ Privilegiis usque ad vigesimum diem sequentis Januarii, etiam promulgata nova Bulla: at in posteriore non possit usque ad dictum vigesimum diem, quia adveniente nova promulgatione veluti perimitur, in hac posteriore sententia, Bullæ vigor. Sed certe, ut diximus, utrumque probabile est.

5. Nota. Si forte supponas Pontificem nolle, ut nova alia promulgatio Bullæ fiat anno sequenti, vel velle novam promulgationem diu differre; unde non possumus tunc habere terminum desitiois per novam promulgationem, quia promulgatio nova non erit. Nota, inquam, tunc Doctores convenire, quod Bullæ privilegia durent per annum naturalem: tunc enim cum desit annus ecclesiasticus, subingreditur necessario a naturalis. Dixi (necessario)nam non placet, quod b Bardi docet ex Trullench, nimis, quando Pontifex diu differt, tunc durare per 35. dies postea, intra quorum latitudinem solet finiri annus ecclesiasticus: non placet autem, quia id videtur esse nimis gratia dictum.

6. Nota insuper, quamvis moriatur Pontifex, vel Commissarius Generalis intra dictum annum, non spirare tibi Bullæ privilegia pro illo anno quia pro illo tempore sunt gratiae factæ, ut recte notat c Castropalaus.

§. III.

Quando in uno loco tardius, in alio citius fiat promulgatio, quid juris erit in accipiente Bullam, si sequamur predictam posteriorem sententiam.

1. EX figurazione duorum Casuum hujus quæstionis Decisio clarius intelligetur. Primus Casus. Titius existens Panormi, promulgatione ibidem facta in Dominica Septuagesimæ die V. G. 20. Januarii, sumit statim Bullam, & inde proficiscitur Syracusas V. G. ubi anno sequenti promulgari solet Bulla die primo Cinerum, qui incidet V. G. die 9. Februarii, hoc est 14. diebus postea, Inquiero, Gaudebit ne Titius jam commorans Syracusas Bullæ Privilegiis usque ad Dominicam Septuagesimæ anni sequentis quæ incidet V.

Tamburinus de Sacramentis.

G. 26. Januarii, quando Panormi promulgabitur nova Bulla, an, usque ad nonum diem Februarii juxta promulgationem, quæ fiet in sua Civitate?

2. Secundus casus, quid si contra? Cajus V. G. commorans Syracusis accepit Bullam in die Cinerum, qui forte incidit 12. Feb. deinde accedit Panormum, ubi promulgabitur nova Bulla 20. Januarii, gaudebit ne Privilegiis solum usq; ad vigesimum diem Januarii juxta promulgationem Panormitanam, an usque ad diem Cinerum anni sequentis juxta promulgationem quæ fiet in Civitate prædicti Caii, qui dies incidet, ut dictum est, nono Februarii?

3. Respondeo. In utroque casu, stando in posteriore sententia, sub qua loquimur, gaudente quis potest Bulla solum juxta promulgationem factam in loco, ubi quis accipit Bullam. Quare in priore casu allato n. 1. Titius gaudebit Bulla, usque ad vigesimum sextum Januarii, in posteriore vero allato n. 2. Cajus Bulla fruerit, usque ad nonum diem Feb. Ratio utriusque dicti est, quia, quando tu accipis Bullam promulgatam in hoc V. G. loco, quasi dicit tibi distributor Bullatum nomine pontificis. (Quandoquidem tu erogasti legitimam e-lemoynam, concedo tibi Privilegia Bullæ durata per totum hunc annum, donec ego iterum a-lliam hic promulgarero) Hujus autem rei ulterior ratio est, quia ad illum Distributorem, a quo tu recipis Bullam, non pertinet, videre, seu taxare tempus promulgationis alterius Distributoris. Quare, nomine pontificis, dat tibi privilegia secundum suas promulgationes, non vero secundum promulgationes alterius. Ita d' Bardi.

4. Scio Joannem e Sanch, in casu dicto n. 1. p. tra. 2. c. velle Titium posse solum, usque ad nonum diem Februarii, sed propter rationem nostram non est audiendus.

Scio etiam Mendo sustinere, tum Titium, tum Cajum prædictos posse solum gaudiere Bullæ privilegiis, durante anno naturali, quocumque tandem die fiat nova promulgatio. Sed profecto id ipse dicit, quia sustinet annum pro Bulla debere esse naturalem, quæ sententiam cum dixerimus supra, esse probabilem, probabile etiam erit hoc præsens ipsius dictum; Sed quia nos hic loquimur ex suppositione, quod sequamur sententiam posteriorem, quæ est etiam probabilis, ideo, quamvis

d' Bardi p.

f' Mendo

6. nn. 24.

c' Io. Sanc.

d. 55. n. 9.

f' Mendo

X dicto

dicto prædicti Doctoris assentiamur, tamen non assentimur illi limitationi (solum.)

§. IV.

An finito anno in aliquo saveat Bulla?

1. Instituo hinc quæstionem hanc, quia maximè pertinet ad præsum. In duobus casibus querunt rationabiliter Doctores, an Bulla profit, absoluto anno. Dico (rationabiliter) nam casum alium, quia est ratione destitutus, jam exclusi modo §. 1. n. 2.

Quærunt enim primo in eo casu, quo promulgatio Bellæ sit in aliqua magna Cœnitate, seu oppido, unde non valeant omnes Bullam sumere. An, si habeat quis animum sumendi, durabit illi vetus Bulla per paucos V. G. per octo dies post promulgationem novam? Affirmat Villalobos, & Ludovicus à Cruce. Id quod temperat Jo. Sanchez, aſterens hoc verum esse, quando per omnes illos dies durat difficultas novam sumendi, vel ex malitia, seu Incuria distributoris, nova haberi non possit.

2. Profecto non possum hanc sententiam, quamvis à Sancio mitigatam, non rejicere. a Gallegus cum Gallego. a Nam, ut alia omittam, nimis manifeste ea est contra tenorem Bullæ, r. 13. §. 1. n. 30. ibi (anno durante) & ibi (summarium Bullæ à dub. 18. volens) uti Privilegiis, accipi, ac retineri debere.)

3. Quærunt Secundo Doctores in casu Confessionis inceptæ, vel Commutationis Votorum; Et quia de hac Commutatione dicemus inferius, b solum hic agimus de Confessione; an scilicet, si qua legitima Confessio bona fide apud Confessarium electum per Bullam incepta fieri ultra ejusdem Bullæ annum non potuit, sive propter pœnitentis scrupulos, sive ob prolixam Confessionem, sive ob aliquod rationabile impedimentum, quo pacto dicitur res, non esse integra, quia Confessio jam fieri cœpit. An, inquam, possit Confessor, post finitum annum suum profecti opus, & pœnitentem à peccatis etiam reservatis, ut per Bullam conceditur, absolvere?

Respondeo, posse, ac si esset intra tempus anni concessi, idque etiam cum interpolationibus humano modo solitis; Ratio est; quia ex eo, quod caput est negotiorum Confessionis, tempore habili, Jurisdictionis radicem fixit in Delegato, hoc est in Confessario (ut loquuntur Jura) ex rationabili voluntate con-

cedentis; quare illa in eo perpennatur, usque ad complementum incepti negotii. Idem solent Doctores dicere in Jubileo, si Confessio bona fide incepta non potuit bona fide finiri intra Jubilæi dies de qua re ego alibi e universaliter.

4. Dictum autem est primo (Bona fide) p. 1. c. 1. §. 10. quia persuadere mihi non possum, quando id in fraudem fiat, aedile consensum Superioris ad prædictam Jurisdictionis extensionem, quidquid aliqui dicant. Id autem bene intellege, siquidem ejusmodi fraus duobus fieri modis potest, tum hic, tum in Jubilæo. Primo, si differas Confessionem consulto, usque ad ultimum diem durationis privilegii, & deinde pœnitent te, non esse confessum, & vere velis confiteri, confessionemque bona fide incipias, faciens, quantum potes, ut illam compleas, riteque absolvatis ante finem privilegii, sed propter aliquam rationabilem causam completi Confessio non potest. Et in hoc casu negligentia prior, immo & fraus, si qua in te fuit, prorogandi tempus, purgatur ex vera pœnitentia, & ex conatu Sacramentum perficiendi, & consequenter radicabitur in Confessario, extendereturque Jurisdictionis, quia jam tunc nulla fraus adest. Secundò, si live tu, five Confessor, cum possitis perficere Confessionem, eam non perficatis, hac spes (quam ego merito fraudem appello) ut radicata Jurisdictionis sit in Confessario, quasi possit extendi ad tempus sequens. Et in hoc casu dixi, persuadere mihi non posse, Superioris voluntatem esse, ut ea Jurisdictionis radicetur.

5. Dictum est secundo, (si qua Confessio incepit, &c.) quod intellige, esse certum si cepisti peccata legitimate explicare Confessario. Immo dicta incepito Confessionis runc etiam dicitur adfuisse, quando comparvisti genitrix coram Confessario, peccatusque percussisti, & recitasti Confiteor, & multo magis, si vel unum peccatum veniale pateficeristi, hac enim externa signa sunt Confessio incepta.

6. Objicies. Sola præsentatio litterarum Delegationis facta Delegato non facit negotium cœptum seu causam inchoatam, ut cum multis docet Merolla, d quia litterarum d M. sola præsentatio, quamvis acceptata, non est 10. 1. exercitium Jurisdictionis, per quod radiceret sibi Delegatus Jurisdictionem, ergo neque in 11. 1. casu nostro sufficiunt prædicta signa.

Re-